

триархъ и на българска та црѣква,) събра отъ всичко то си царство митрополити ти, архиепископите, епископите и всичките честни монаси отъ Света-Гора, та съ вѣсточний царь Калована, на понтийско морю, нарекоха патриархъ архиепископъ Иоакима, който бѣше мъжъ благоговѣенъ и светъ въ дѣлата и въ сна съ постнический животъ, па не само съ дума, нъ и съ ръкописаніе отъ Германа патриарха и съ подписи отъ всичките вѣсточни епископи; ръкописаніе то се подпечата, и се даде на благочестивий царь и на новоосвещеный патриархъ Иоакима за вѣчно неотемлемо поминаніе.“

Въ съштий ръкописъ има оште записано за българский царь, който подновилъ тогава българското патриаршество, така: „Иванъ Юсенъ, царь великий и благочестивий, синъ на старий Юсенъ имаше голѣма любовь въ Бога. Той прослави и просвети българско то царство повече отъ всичките царюве, што били прѣди него; сгради манастири и ги украси съ злато, съ бисери и съ бесѣдни камене, и надари съ много дарове вси светии и имъ даде чиста свобода. И всичкий чинъ: владици, свештенници и диаconi награди съ голѣма почеть, нъ най-много се прослави съ това, че съ горешто желаніе поднови патриаршество то на българско то царство.“

Слѣдъ това двата царя повели войските си и навлѣзли въ латинско то царство, та опустошили много мѣста и обиколили Цариградъ. Нъ латинете ги отблѣснали, заштото имъ дошла помошь отъ Европа. Двата съюзника, ако и да не можили да призематъ Цариградъ, нъ понѣ завладѣли по-голѣма та часть отъ латинско то царство. Казоватъ, че царь Юсенъ се показалъ въ таа война малко недѣвателенъ, заштото усѣшталъ, че като се приземе Цариградъ, ште се намѣтетъ тамъ грѣцци ти, които никога не са били вѣрни на българете ти. Слѣдъ това българете ти се помирили съ латинете ти.

Между това маджарский кралъ Бела, подбутнатъ отъ папа Григорина IX, вдигналъ се възъ българете; нъ Иванъ Юсенъ юнашки го отблѣсналъ и го пропѣдилъ въ Маджарско (1238 г.). Оттогава България останала на мира. А царь Иванъ Юсенъ се поминалъ въ 1241 год.

Такъво било царованіе то на Ивана Юсена II. Той уредилъ и распространилъ държава та си; прѣмахналъ съвѣмъ папското влианіе въ България и нагласилъ чистонародна црѣква съ български независимъ патриархъ и направилъ близосѣдци си